

РЕШЕНИЕ

№ 5769

[*****], 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА СТ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20221110138769 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава осемнадесета, раздел I, чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от [*****], ЕИК [*****], срещу Р. Л. Г. и И. С. П., с която са предявени *осъдителни* искове по чл. 59, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

С влязло в сила разпореждане, постановено по делото на 08.11.2022 г., съдът е върнал исковата молба в частите, с които са били предявени искове за стойността на услугата дялово разпределение и лихва за забава върху това вземане.

Преписи от исковата молба и приложенията към нея са били редовно връчени на ответниците, като в срока по чл. 131 ГПК не са постъпили отговори на исковата молба.

Ищецът твърди, че ответниците са съсобственици на следния топлоснабдения имот, а именно; магазин с площ около 80 кв.м., находящ се в [*****], аб. № [*****], като за процесния период в същия е доставена топлинна енергия, която ответниците не са заплатили, като по този начин се обогатили неоснователно за сметка на ищеца. С оглед изложеното в исковата молба счита, че ответниците дължат да върнат на ищеца онова, с което са се обогатили до размера на обедняването.

Ответниците не са подали в срока по чл. 131 ГПК отговори на исковата молба. Назначеният им особен представител е заявил становище за неоснователност на предявените искове, като е оспорил доставката и правилното начисляване на топлинната енергия за имота през процесния период.

Третото лице помагач на страната на ищеца [*****] не оспорва предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи по предявените искове:

По предявените осъдителни искове с правно основание по чл.59 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД спорното материално право се обуславя от кумулативната даденост на следните предпоставки: 1) наличие на обогатяване у ответника и обедняване на ищеца, 2) общ правопораждащ факт, причиняващ едновременно обогатяването и обедняването, 3) липса на основание (конкретен юридически факт) за едновременното настъпване на обедняването и обогатяването и 4) правен интерес от предявяването на иска, обусловен от липса на възможност за защита с друг иск.

В конкретния случай посочените предпоставки водят до извода, че в тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД е да докаже, че е доставил топлинна енергия в твърдените количества и на посочената стойност, с която ответникът се е обогатил, ползвайки същата и спестявайки дължимата за нея цена. С оглед направените оспорвания с доклада по делото съдът е указал на ищеца, че носи тежестта да установи в производството, че процесният имот е бил топлоснабден през периода, както и че в същия от ответниците е потребявана топлинна енергия, чиято стойност възлиза на претендираната сума.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил задължението си към ищеца.

В тежест на ищеца по предявения иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД е да установи наличието на главни задължения и изпадане на ответника в забава за плащане на същите.

Обществените отношения, свързани с осъществяването на производство и продажба на топлинна енергия за заявления в исковата молба период, се регулират със Закона за енергетиката.

Нормата на чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ регламентира, че продажбата на топлинна енергия за стопански нужди се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди. Съгласно §1, т.33а (изм. ДВ, бр. 66/26.07.2013г.) от ДР на ЗЕ, "небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Съдът приема, че за да са налице договорни отношения на покупко-продажба на топлоенергия за небитови нужди е необходимо между страните да е сключен писмен договор (за разликата от потребителите на топлинна енергия за битови нужди, при които договорът за продажба на топлинна енергия е неформален). В случая не се твърди такъв да е бил сключен и да е действал през процесния период, с оглед което и ищецът е основал исковете си на твърдения за настъпило неоснователно обогатяване, тъй като ответниците, като собственици на имота, не са заплатили доставената от дружеството топлинна енергия.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че по силата на нотариален акт за собственост №[*****] Л. Й. Л. и А. Й. Л. са признати за собственици по наследство и давностно владение на [*****](без посочен номер) с площ около 80 кв.м., находящ се на партерния етаж в сградата на [*****], в [*****], заедно с прилежащите [*****]от общите части на сградата и толкова ид.ч. от дворното място, съставляващо имот с пл. № [*****]по плана на[*****]. С нотариален акт за покупко-продажба № [*****] А. Й. Л. е продал на И. С. П. собствената си 1/2 ид.ч. от [*****], находящ се на [*****].

Установява се на следващо място, че в производството по гр.д. № 4987/1994 г. на СРС със страни И. С. П. и Л. Й. Л. предмет на делба е бил процесният магазин, който съгласно заключението на вещото лице, прието в производството по извършване на

делбата, е бил поделен. Страните са постигнали съдебна спогодба, одобрена от съда, по силата на която на всеки от тях е възложен в изключителна собственост недвижим имот, както следва: на Л. Л.: [*****] на архитектурния план на партера на сградата със застроена площ 47,45 кв.м. при съсед: от изток – [*****], от юг – [*****], от запад – [*****], от север – базар, заедно с 38,3/1237 ид.ч. от общите части на сградата. И. С. П. е придобила в изключителна собственост [*****] на архитектурния план на партера на сградата със застроена площ 43,55 кв.м. при съсед: от изток – [*****], от юг – калкан, от запад – [*****] от север – [*****], заедно с 37,7/1237 ид.ч. от общите части на сградата. Следователно и съдът приема, че от [*****] с площ около 80 кв.м. в производството по делба са били обособени два самостоятелни обекта на правото на собственост и всеки от тях е преминал в изключителна собственост на всеки от двамата съделители.

С молба декларация, подадена до ищеца през 2001 г., Л. Й. Л. е поискал да се открие партида на негово име за магазин на [*****] В документа са налице дописвания, които не е ясно от кое лице и кога са направени. Означено е, че топлинна енергия ще се начислява на „стопанска тарифа“, а в горния десен ъгъл е вписан № [*****].

Не се спори, а и това се установява от приетото по делото удостоверение за наследници, че Л. Й. Л. е починал на 22.10.2014 г. и е оставил за свой наследник по закон ответника Р. Л. Г. (негова дъщеря).

От съставените за процесния имот документи за главен отчет се установява, че партидата за аб. № [*****] е на клиент [*****] за имот, означен като [*****], находящ се на адрес: [*****]. През периода е осигуряван достъп и са съставяни протоколи за отчитане на показанията на уредите, подписани от лицето, осигурило достъп до вътрешността на имота.

Приети като доказателства по делото са протокол от проведено на 29.07.2002 г. Общо събрание на етажните собственици от сградата, находяща се на [*****] и приложени списъци на собствениците на самостоятелни обекти във [*****] и [*****]. Видно е, че под [*****] в списъка на обектите от вх. 1 фигурира процесният имот с аб. № [*****], с отопляем обем 160 куб.м. В списъка срещу този обект е вписано дружеството [*****]. В никой от двата списъка не фигурират имената на ответника П. или на праводателя на ответника Г..

За установяване на обстоятелството, че през процесния период в имота е ползвана топлинна енергия за стопански нужди, по делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно и обективно изготвено. От заключението на съдебно - техническата експертиза се установява, че кубатурата на имот с аб. № [*****] е 160 куб.м. В имота през исковия период е имало монтирано 1 бр. отоплително тяло с монтиран ИРРО и 1 водомер за топла вода, достъп до които е бил осигурен за извършване на отчет. В имота не се ползва топлинна енергия за отопление на имот и такава не е начислена. Топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация е начислена според отопляемия обем на имота, а топлинната енергия за подгриване на вода е начислена въз основа на показанията на водомера. Вещото лице-топлотехник е стигнал до извод, че сумата за главница за топлинна енергия за процесния период при съобразяване на изготвените изравнителни сметки и действащата нормативна уредба, възлиза на сумата 297,29 лв.

Въз основа на съвкупната преценка на материалите по делото, съдът намира, че ищецът не установява пълно и главно в настоящото производство, че е налице идентичност между имота, за който е разкрита партидата с аб. № [*****] (процесният имот), и имот, който да е бил съсобствен на ответниците през процесния период. Както се посочи и по-напред, от доказателствата по делото е установено, че по

силата на сключената между ответника И. П. и наследодателя на другия ответник Р. Г. (Л. Л.) съдебна спогодба е прекратена съсобствеността върху магазин на [*****], като от същия са били обособени две самостоятелни отделни магазинни помещения. Ищецът не е отчел този факт и в исковата си молба сочи, че процесният магазин е с площ около 80 кв.м. и твърди претенцията му да е свързана с доставена в такъв имот топлинна енергия. Същевременно макар наследодателят на Р. Г. да е подал през 2001 г. молба декларация партидата за магазин, находящ се в [*****], [*****], да бъде разкрита на негово име, от събраните по делото доказателства се установява, че в списъка към протокола от проведеното през 2002 г. общо събрание на етажните собственици за имот с процесния аб. № фигурира трето за спора лице – [*****], а през процесния период ищецът е водил партидата на друго дружество – [*****]. Т.е. липсва дори индиция съдът да приеме, че се касае за едно и също магазинно помещение. От друга страна, съобразявайки правилото на чл. 178, ал. 2 ГПК и фактът, че не е ясно кой и кога е извършвал дописванията в подадената от Л. Л. до ищеца през 2001 г. молба декларация, с оглед обстоятелството, че в документа имотът, за който същата се отнася, не е надлежно индивидуализиран, то и не може със сигурност да се заключи, че декларацията е подадена именно за магазин с аб. № [*****], както и че е подадена за магазина, описан в исковата молба.

В обобщение на изложеното, настоящият състав на съда не може да направи извод, че ищецът е установил в производството при условията на пълно и главно доказване наличието на облигационно правоотношение, произтичащо от неоснователно обогатяване, по което пасивно материално легитимирани да са ответниците. Не е доказано именно ответниците да са се обогатили неоснователно за сметка на ищеца, спестявайки разходи за доставена от него топлинна енергия за процесния имот, доколкото не е установено, че магазинът, за който при ищеца е разкрита партида с аб. № [*****] с отопляем обем 160 куб.м. на [*****], находящ се на [*****], вх. 1, е някой от собствените на Р. Г. или на И. П. магазинни помещения, описани в съдебния протокол по гр.д. № 4987/1994 г., с който е одобрена съдебна спогодба във фазата по извършване на делбата и кой точно. Не е установено също така някой от ответниците фактически да е ползвал процесния имот, за който ищецът претендира заплащане стойността на топлинна енергия.

При положение, че в настоящото производство ответниците се представляват от особен представител и не са налице безспорни обстоятелства, въз основа на доказателствата по делото, съдът намира исковете за неоснователни, с оглед което и същите следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

При този изход от спора право на присъждане на разноски възниква само за ответниците, но доколкото те са представлявани от особен представител, не са сторили разноски, които да бъдат възложени в тежест на ищеца със съдебното решение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от [*****], ЕИК: [*****], със седалище и адрес на управление: [*****], [*****], срещу И. С. П., ЕГН [*****], и Р. Л. Г., ЕГН [*****], и двете с адрес по делото: [*****], [*****], осъдителни иски с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата 257,41 лева, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за периода 01.11.2019 г. до 30.04.2021 г. до магазин с аб. № [*****], находящ се на адрес: [*****],

[*****], както и за сумата 56,98 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 31.12.2019 г. до 04.07.2022 г., претендирани от ответниците при условията на разделна отговорност (от всеки по ½ част).

Решението е постановено при участието на третото лице-помагач [*****] на страната на ищеца [*****].

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____